Vilniaus miesto apylinkės teismo nutartis

2026-07-15, bylos Nr. 2YT-29282-1040/2026

Teismas: Vilniaus miesto apylinkės teismas
Dokumentas: Nutartis
Data: 2026-07-15
Bylos Nr.: 2YT-29282-1040/2026
Teisminio proceso Nr.: 2-68-3-18003-2026-1
Bylos rūšis: Civilinė byla
Instancija: I-a instancija

Civilinė byla Nr. 2YT-29282-1040/2026 Teisminio proceso Nr. 2-68-3-18003-2026-1 Procesinio sprendimo kategorijos: 3.1.18.3; 3.2.7.1; 3.5.1 (S)

VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMAS
N U T A R T I S
2026 m. liepos 15 d. Vilnius

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėja Inga Vaišvilienė rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo pareiškėjo (skolininko) M. Š. prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, suinteresuotas asmuo antstolė Inga Karalienė.

Aprašomoji dalis

Teismas nustatė:

Pareiškėjas M. Š. Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 510 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka kreipėsi į teismą, prašydamas taikyti laikinąsias apsaugos priemones vykdymo procese. Pareiškėjas skunde nurodo, kad skundžia 2026 m. birželio 28 d. antstolės Ingos Karalienės patvarkymą Nr. S-26-139-18052 dėl vykdymo išlaidų paskaičiavimo, argumentuodamas, kad antstolė ir padėjėja nuolat, sistemingai ignoruoja teisėtus prašymus, sąmoningai bando neteisėtai praturtėti, įrašydama į vykdymo išlaidas nepagrįstas sumas.

Prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo netenkinamas.

Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 510 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad skundas dėl antstolio veiksmų ar atsisakymo juos atlikti pateikiamas antstoliui per CPK 512 straipsnyje nustatytą terminą; jeigu skundą teikiantis asmuo pageidauja, kad nagrinėjant skundą būtų taikomos laikinosios apsaugos priemonės, jis vieną skundo egzempliorių taip pat pateikia apylinkės teismui, kurio veiklos teritorijoje yra antstolio kontoros buveinė, o šis laikinųjų apsaugos priemonių taikymo klausimą išsprendžia CPK nustatyta tvarka.

Laikinųjų apsaugos priemonių institutas yra procesinė prevencinė priemonė, kurią teismas taiko savo žinioje esančioje byloje ir kuria siekiama užtikrinti, kad byloje priėmus teismo sprendimą jo įvykdymas nepasunkėtų arba nepasidarytų neįmanomas. Laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pagrindas yra tikimybė, kad nesiėmus šių priemonių teismo sprendimo įvykdymas gali pasunkėti arba pasidaryti nebeįmanomas.

Nebaigtinis laikinųjų apsaugos priemonių sąrašas yra reglamentuotas CPK 145 straipsnio pirmojoje dalyje. Šio straipsnio 1 dalies 13 punktas taip pat įtvirtina, kad laikinosios apsaugos priemonės gali būti kitos įstatymuose numatytos ar teismo pritaikytos priemonės, kurių nesiėmus teismo sprendimo įvykdymas gali pasunkėti ar pasidaryti nebeįmanomas.

Pareiškėjas nenurodė vykdomosios bylos numerio, kurioje skundžia antstolės veiksmus, nepateikė skundžiamo patvarkymo kopijos ir nesuformulavo konkretaus prašymo, t. y. nenurodė kokią laikinąją apsaugos priemonę prašo taikyti. Pažymėtina, kad suformuluoti ieškinio (pareiškimo) pagrindą už ieškovą (pareiškėją) teismui įstatymas draudžia (CPK 13 straipsnis, 265 straipsnio 2 dalis).

Prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių turi būti motyvuotas ir pagrįstas įrodymais (CPK 111 straipsnio 2 dalies 5 punktas, 178 straipsnis). Asmuo, pagrįsdamas prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, privalo nurodyti teismui ne tik prielaidas, bet konkrečias aplinkybes ir įrodymus, patvirtindamas, jog laikinųjų apsaugos priemonių nesiėmimas sukels CPK 144 straipsnio 1 dalyje numatytas pasekmes.

Nagrinėjamu atveju pareiškėjas skundą grindžia iš esmės vienu argumentu, kad antstolė ignoruoja pareiškėjo prašymus ir neteisėtai skaičiuoja vykdymo išlaidas. Duomenų, iš kurių preliminariai būtų galima spręsti apie netinkamą antstolės daromą vykdymo procesą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų pažeidimą, veikimą neteisėtai ir / ar ne pagal jai įstatymų suteiktus įgaliojimus, nepateikta.

Prašymą taikyti laikinąją apsaugos priemonę teikiančiam vykdymo proceso dalyviui tenka įrodinėjimo našta išsamiai pagrįsti savo prašymo pagrindą. Teismas, prieš įvertindamas grėsmės teismo sprendimo įvykdymui egzistavimą, turi preliminariai įvertinti pareikštus reikalavimus ir pateiktus įrodymus. Šio išankstinio vertinimo tikslas – teismo įsitikinimas, ar, išnagrinėjus bylą iš esmės, galėtų būti priimtas ieškovui (pareiškėjui) palankus procesinis teismo sprendimas. Priešingu atveju, teismui padarius išvadą, kad pareikšti reikalavimai yra, galbūt, nepagrįsti ir ieškovui (pareiškėjui) palankus teismo sprendimas negalėtų būti priimtas, būtų paneigta teismo sprendimo įvykdymo užtikrinimo būtinybė, o kartu ir laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pagrindas (Lietuvos apeliacinio teismo 2013 m. sausio 31 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2-363/2013; 2015 m. sausio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2-79-196/2015; 2016 m. balandžio 7 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e2-739-180/2016).

Motyvuojamoji dalis

Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas pateikė abstraktaus pobūdžio prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, neįvardindamas konkrečios parašomos taikyti laikinosios apsaugos priemonės rūšies, pareiškėjo prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo atmestinas, nesant galimybės teismui nei nustatyti kokios konkrečiai rūšies laikinąją apsaugos priemonę prašo pareiškėjas pritaikyti, nei atitinkamai įvertinti tokios rūšies laikinosios priemonės taikymo būtinumą.

Rezoliucinė dalis

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 144–152, 290–291 straipsniais,

nutaria:

Netenkinti pareiškėjo M. Š. prašymo dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo. Nutartis per 7 (septynias) dienas nuo jos kopijos įteikimo dienos gali būti skundžiama Vilniaus apygardos teismui, atskirąjį skundą paduodant per Vilniaus miesto apylinkės teismą.

Teisėja Inga Vaišvilienė